

პროცესი. აღრიცხვა საკრებულოში
 გიორგი სააკაძის სურათი. მისი აღმოჩენილი დიდი მოუხრე-
 გიორგი სააკაძის სურათი. ამ
 სათს კვირის დამატებაში დე-
 კლავი.
 ✦ მხრეების დროს 7 ახალსი პო-
 ჟის მე 4, მე 6 და 8 ნაწილში
 მატრეკს 76 უხასპროტ კაცი.
 მატრეკს აგრეთვე ხეატრუა კრი-
 რფო და ბენიამინ უარბახიძე,
 მეფისგან პრადლეტის ბრძანს ქუ-
 ლე მისწავრებ აქვესანდრე წითახოვის
 დიდან 500 მანეთის ნივთების მო-
 ჟი.
 ✦ გუმბარტრას დადგენილებით
 მის წყარუაშეა და იანე ზეკი
 დივის მოხელეთა შუგრაგვითის-
 ას დაჯარიმებულ იქმენ 100 მან-
 ეთ თუ ფულს ან გაბიდას თითო
 დასაბრძოლებურს,
 4 2 0 1 1 0 1 0
 ✦ საურთ. ნდობის საზოგადო-
 ბების კრება. ქუთაისის საურთი-
 ბით ნდობის საზოგადოების კრე-
 ბა 26 აპრილისათვის გადართა. სა-
 იგდოების ანგარიშებიდან სრანს,
 იმ ბანკი წარმომადგენლის გზაზე. ამ
 ზოგადობას მთელ ქუთაისის გუ-
 ბრისათვის დიდი მნიშვნელობა
 ეს. დაწერილობით ანგარიშს მთელ
 იკრებულათ.

6 ახალსი გათვებისს ქვესი შვი-
 რადებულ ცხენისანი მისულა ს. წაბ-
 ლავანში და ნამომხტრანთ რეზნოში.
 მასმომხტრანთ რეზნოში და
 მათ მიადგებაზე უარი ან უთქვამს. ვერ
 მოსწავრებთ უნებობის დაბინება, რომ
 დასაჯებს ამ სხვადასხვა ახლა შვი-
 რადებულ და აუტენისათსმომხტრანთ სრ-
 ლა. უნებობის სხვადასხვა გამოვლენი-
 ლანს, სრდათავე გაუციათ მასუნი და
 მოაუნდამებთან ცხენებით მოაუნდრეხლა,
 მაგრამ რომ დაუტყვევიათ საქმე ცუდად
 ანოსა, მიუტრიახით ცხენები ტა-
 მისმომხტრანთ, ბერდავის მატრეკსი და
 სრდათი მიუტრიახით მასვლამდე
 ტრეისთვის, სადამდისც კარგა დი-
 დი მიხდროთ უთფლავა გასაგლე-
 ლი. სანამ უნებობის ტრეის შეაფარებ-
 დნენ თავს, თანვე მხრით სრდათ ერთ
 საათს გაგრძელებულა, მაგრამ ორივე
 მხრე უნებობადა გადასწვნიდა. შემდეგ
 დარჯობის მოსდებიან ტრეის, მაგრამ უნ-
 ბობის კვალს სრდათ დაუკარგავთ.
 ამ სოფლიდან დაუტყვევებთან რამ-
 დენივე გლეხი. მიკითხული ადგილად
 მიგზავდნენ თუ რა შიშის გამოაქვეყნა
 მისწავრებთან შირის ეს მოულოდნელი
 ამბავი და სრდათ. ასეც მომხდარა. ში-
 შით თავზარ-დაცემული ქალი თუ კაცი,
 დიდი თუ პატარა, ზოგი ტრეის და ზო-
 გიც სოფლისკენ გასრდა. XX.

ბ. ღებნი (რეკა). 19 მარტს სო-
 ფელ ღებნი შემდეგი ამბავი მოხდა.
 მარტკვეს დამეს ვიდაც უნებობის გუ-
 ლათი ღებნის მაცხოვრის ეკლესია და
 გაუტრინით უფირფრესისი ნივთები:
 ორი ოქროს ჯვარი და ვერცხლქუდა. ში-
 ველა ეს ძველი ხელობის იყო, დი-
 რებულა 10,000 მანეთი მინდ. კვლე-
 სისი გაქურდაც განაკეს შაბათს 9 სს-
 თზე. ეს ამბავი უნებობის რაჭის მაც-
 ხრის უფროსს. მოვიდა ბოქაქუდი მ. ა.
 დუმბაძე, რომლის შემწევობიდან დაზი-
 ტრებულ იქმენ ი-კო ობრ-ძე,
 მ-რე ალ-ძე, ის-და მ-კოსძე
 ღებნიანებობი, და-სა ნე-ძე გაუ-
 შედგებულა და მი-და გ-გის ძე
 გათვებისს. მათი დასჯარა გაუზარ-
 და ხადას. ეგონა, ქურდები აღმოაჩინ-
 ნეთ, ნივთებიც აღმოჩნდებოდა, მაგრამ
 იმედი გაუტრეხდა. სოფელკვებმა შე-
 რად სსტეგო ტანჯვა მიაყენეს დაჭე-
 რილებს: ფიცარზე დაკრული მანქანის
 ცეცხლზე. ამ უსოამო წამებამ გაგლე-
 ხა ოქონა პირველ ოთხზე, რომელთაც
 დაზარალებულ სენეს თავიანთი თავი და
 აღვირეს, ეს საზოგადოარი საქმე წავი-
 დნით მ-და გათვებისსი წინამ-
 დლობით და ნივთებიც მაცასა აქვსო.

მით უმეტეს მან ამ საქმეს ხელი მოკ-
 ვიდა ანა რამე გაჭრულის ანგარიშ-
 ბით, არამედ მხოლოდ იმიტომ, რომ
 კეთილი საქმის გაკეთება უნდა. დარ-
 წმუნებულა უნდა იყოს თვით მარტკ-
 ვიც, რომ იმ პირთ, რომელიც მან
 კეთილის მსურველის სხვათა ურწმუნ-
 ვისდატრის სიმშატიურ საქმეს, მისდენ
 ეს არა-გუგზნილობით, არა კეთილის
 განზრახვით, არამედ მხოლოდ იმიტომ
 რომ ისინი მტრნი არიან უფელ-ნარ
 მრგვრისას, კეთილ საქმის, ხადას
 გამოფინებას-განგათარებისა და მას-
 თან სწვლილობის გასწვინ მისი მ-
 რგვრის ხადას თვალში. ეს აშკარა
 და ნათელია. გურჯი ხანგანძი.
 დ. ხონი. გახეთ „ხადას“ მე
 13 ნომერში მოთავსებული კონსენსი-
 ნელების წინადაც. ავტორი უსწვრე-
 ლად ცილას სწამებს ჰქურდ სემინარე-
 ლებს. ახლად რამე პირადი ანგარიში
 თუ ახლანაკვეთს კონსენსიანტს თა-
 რემ მხელი წარმოსადგენას, სადაც მო-
 მხანს ვითარ წარმოდგენის დროს, რა-
 დესაც მისახიობის ტრაგოულ პოეზიას
 ასწვრებდნენ, სემინარეის მთავრის
 იცინდნენ და ხანსადახანს. ამ წარ-
 მოდგენას სსვებდ დაესწრნენ, დაეს-
 წარი შეც და არაფერი სქეთი არა უ-
 ფილა და რათ მისცა თავის თავს ნებს
 ბ-ნმა კონსენსიანტმა, რომ ისეთი
 რამ გამოგონის გახეთის ფურცლებზე
 და შეცდამაში შეუყვანს თვით საზო-
 გადობას და ამისთან სრულიად უმარ-
 თებულად. ერთი ამხანაგთაგანი.
 თიასრი და ხელოვნება
 ლიტერატურული გასამართლე-
 ბა. მოვარგებთ მკითხველებს, რომ
 დღეს, 9 აპრილს, ქართულ თეატრ-
 რში გასამართლება „ლატინის“
 გმირების ზინიანისა და ოთარ-ბეგი-
 სის. თამაშდომარობს ივანე ზურაბი-
 შვილი, ბრალდებულად არიან იოს.
 მკუპარიანი და ვახ. ლამაშიძე, დამკ-
 ვებულად-კ. ახალიძე და გ. რამაქი-
 ძე. ზინიანის როლში გამოვიდა ს. რო-
 მანიშვილისა, ოთარ-ბეგისა-ვალ-
 გულია. მოვარგებთ მკითხველებს
 იმასაც, რომ დღევანდელა შემოსა-
 ვალი დანიშნული წერა-კითხვის სა-
 ზოგადობის სასარგებლოდ.

ლიბერალ მუსტაფა-ულ-მამალიკს.
 ფინანსთა, სახალხო განათლების და
 იუსტიციის მინისტრები თავ-თავიანთ
 ადგილებზე რჩებიან. შინაგან საქმეთა
 მინისტრად მოიწვიეს დეპუტატი ასა-
 დულა-კაჰამ-ულ-სალტანე. გარეშე
 საქმეთა მინისტრი პორტუგელს ჯერ
 არაიენ არა კისრულობს. სამხედრო
 მინისტრად იქნება თითონ პირველი
 მინისტრი.
 გერმანელები სპარსეთში.
 გერმანიის ბანკმა სპარსეთში გავა-
 ვინა ერთი ლიტერატორი ბანკისა და
 რამდენიმე გეოლოგი და ინჟინერი.
 ამით უნდა გამოიკვლიონ ნავთობის და
 სხვა მადნების ადგილები სპარსეთის
 იმ მხარეში, რომელიც ინგლისის და
 რუსეთის გავლენის სფეროში არ ი-
 ყოფება. ბანკმა მტკიცედ გადაწყვიტა
 თუ გამოიკვლივა კარგ მადნებს აღმოა-
 ჩენს, ფული ასესხოს სპარსეთის მთა-
 ვრობას, ისეთი პირობით-კი, რომ
 სხვა სახელმწიფოებთან დავიდარა-
 ბა არ მოხდეს.
 შინაგან ხეხის საქმე.
 რუმ-ს ატყობინებენ თეირანიდან:
 „თავიზის კომისია, რომელიც ფულს
 ატრიალებს ეროვნულ ფონდისთვის,
 უარყოფს „პეტროპოლისის“ დეპუტა-
 ბიჯანის მტკიცებულებას არას სწორედ
 ერთგულ ფონდისთვის. მეჯლისის
 ამბავი მოვიდა, რომ აღერბიჯენ-
 ლები მილიონ მანეთს მოაგროვებენ
 მთავრობისათვისათა.
 სპარსეთის ფინანსიურ გაკირვების
 გამო ბევრმა სასახურში მყოფმა და
 სასახურიდან გადასდგარმა მოხელემ
 უარი სთქვა ჯამაგირისა და პენსიების
 მიღებაზე.“
 შორეული აფროსია
 კონსტიტუციონური მოძრაობა
 ჩინეთში.
 კანტონის მთავარ-მმართველმა
 ტელეგრაფით წინადადება მისცა
 ჩინეთის სხვა მთავარ-მმართველებს,
 რეგენტსა ვისთხოვოთ, რომ რაც
 შეიძლება მალე შეკრიბოს პარლა-
 მენტო.
 რუსეთ-ჩინეთის საზღვარზე.
 ჩინეთის მთავრობა სათადარიგო
 ჯარის-კაცებს ასახლებს რუსეთის
 საზღვარს ახლო მდებარე ადგილებში.
 ს. სულა-ლუნჩუნი ააგეს მრავალი
 სიმავრე.
 მდინარე არგუნზე ჩინელების
 სოფლებში მმართვენი სარგავისა
 და თივა-ქერის საწყობებს. აქაურ
 სოფლებში ემტება მრავალი ახალი
 ხალხი, რომელიც თითქო ჯარსა
 ჰგავს. რუსეთის შიშით აღფრთხილ
 თვალურს ჩინელების სიმეფრთხე
 მხადებს. ამურის ყაზახებს მტრუ-
 ლად ეცილებიან ჩინელები. (პ. 4)

მსგავრობი
 ბოლოგნობა ახალი პარტიის შე-
 ლაგობა.
 მაკედონიში დაარსდა ახალი პარ-
 ტია ბოლოგარბისა ოსმალეთის პარ-
 ტიისგან. წევრის დორეუს მეთა-
 რობა. ამ პარტიას სოციალ-დემო-
 კრატული და პოპულარ-
 სტის კრიტიკის პროგრამა. ახლო
 პარტია, სხვათა შორის, მოითხოვს
 ახალგაზრდა ოსმალეთთან ერთად მუ-
 შაობას და მაკედონელ ბოლოგარბის
 დაახლოვებას ოსმალეთთან. ამ პარ-
 ტიის დაარსებას დიდ მნიშვნელობას
 აძლევენ სოფიაში. დორეუს სახელგა-
 ნიშნული მოღვაწეა და მამოძრავებელი
 კომიტეტი, რომ ახალი პარტია მთელ
 მაკედონიურ და დიდ გავლენას
 მოიპოვებს მაკედონიაში. მთე-
 ქობენ, რომ დორეუს აღადგენს
 წინანდელ მაკედონის უმაღლეს
 კომიტეტსო.
 უხსოვარი
 კაცის მშობლები სამხრეთ ამერიკაში.
 სამხრეთ ამერიკაში, არგენტინის რე-
 სპუბლიკის სატატო ქალაქ ბუენოს
 აირესის ახლო, რიო-ნეგროს ოლქში,
 ამას წინადა დატუსდეს 56 კაცი,
 რომლებსაც ხუთის წლის განმავლობა-
 ში ეხოცათ ვაჭარი რამბო და ოსმა-
 ლები და გქმით მათი სიბიცი. ეს კ-
 ნები სრულიად შემთხვევით აღმოაჩი-
 ნეს. ადგილობრივ კომისარს (პოლი-
 ციის მოხელეს) გამოუხატეს, რომ
 ერთ სოფელში დაიკარგა ოსმალელი
 ვაჭარი უდასით. კომისარი თანვე
 წაიყარ კარგად იცნობდა ამ კვანის და
 ამიტომ თითონ შეუდგა მის ძებნას.
 მალე კომისარს დაატყდა ერთი ბი-
 შვი, რომლისგანაც შეიტყო, რომ სო-
 ფელ დაკვირბში მოქალაქე ოსმალელი
 უდასი და კიდევ რამდენიმე სხვა
 ოსმალელი და არაბი. კომისარი კვანას
 დამით პოლიციელებით მივიდა დაკვი-
 რბაში და მისწვრებს მასწავლელს
 56 კაციმშეკვლეს. დატუსდა ეგვიპ-
 თი, შეუდგა კარგად და სამხრეთში
 გაგზავნა. სამხრეთში ეგვიპტური
 გამოაშქარდა. ამ მხეების მთავარი
 აღმოჩნდა პეტრე ვიდა, 47 წლის კ-
 ცი, ორი ცდას მატრანი. მის თანა-
 ში შექმულა ეთიოპია, 65 წლისა,
 ეგვიპტე უხუცესი კაცისმშეკვლემი.
 ეგვიპტე უხუცესი თანამშეკვლელადა
 ვიდაც კუა, 59 წლისა. ამ მხეებმა
 მირდაზარ უთხრეს პოლიციელს, კაცის
 სიბიცი ვაჭარობით. რადესაც წყნს
 მხარეში განხადებდა ვინმე ოსმალე ან
 არაბი საგაჭრო საქმედათ, დაეცემო-
 დით და მოგაგონებოდა სოფელს. მოკლე-
 დით ქაჩებას ერთმანეთში გაყოფითა,
 სოფელ მის გვანს დადამაშადე მისაში
 ეგვიპტე და მერე ვიდადით, ეგვიპ-
 ტით და შეეატეოდით, ზედ ღვირის
 გაყოფადით. ძეკუას მთაში დაეწვა-
 მდით სოფელს. ამისინადა ხუთის წლის
 განმავლობაში 180-ზე მეტი. ოსმალე
 შექმნით მოკლულთა ქაჩებას არა-
 რა მთაგანდა და დგინდა, თამაქისა-
 და მურე ეგვიპტეოდით.
 ამ ვამად ეგვიპტეულენ ამ საქმის
 გამოძიებას. კაცის მშეკვლემის სხლე-
 ბში იმეგვს მრავალი ადამიანის ძეკა
 და უფელანარი საგაჭრო საქმედათ.
 (პ. 4)
 გათვება მარხელში.
 დეპუტეიდან ვიცი, რომ მარხელ-
 ში, სოფარკეთში დიდი გათვება მოა-
 დინეს მუშებმა. უნებოთის გახეთ-
 ბიდან ჩანს, რომ მარხელში საქმე
 თან და თან მწვავდება. გათვებულან
 შიშით მოუფლად შეტყობს პოლიციისთან.
 ამის შემდეგ მუშების 72 ჯგუფის
 წარმომადგენლებმა კიდევ მოახდინეს
 დიდი კრება და გადასწვრეს გათვება
 განგაგრობით, მუშათა აკკეთის წი-
 ჳებმა, მეტალურგიულ და მქარის
 ქარხნების მუშებმა, ღურგლებმა, პარ-
 ტის განგაგრობებმა, ნავთობგაგრობის მუ-
 შებმა და სხვებმა. 13 კემი მთელ
 მატრეკს მუსტავრებმა. სულ გათ-
 ვებთა დაახლოვებით 20 ათასი მუშა.
 მთავრობამ, უწყისთვის შიშით, ბერ-
 ნანია ღმისისთვის მიადო, ქალაქის
 ქუჩებში მიადო-მადის ჯარი, და შე-
 ავი მარხელი ქნდა სსხედრო ბანკს
 დაეკარგა. მეჭურის დაქვეს იტყ-
 ვადიკარებულა განგრო. თუ მეჭურებთ

მთავარი კი მისკურავდა ლაგვარდ
 ცხენ მხიარულად და უდიდობა ახ-
 ლად გამოანასვილ ბედნიერებას.
 მთავარ კეთილია, იმის გულს ახა-
 რებს ტკბილის სიყვარულით გარდა-
 უმტკენა და სხივების გვირგვინით
 აქობს შეგვარებულთ. იცის მთე-
 რემ, რომ მხოლოდ სიყვარულია
 გრძობა უყვადი და უხარბან მისი
 აღზნება.
 შინ რომ მიდიოდნენ ტრფილინი,
 ქალს თან ადევნა ფრაზა: დაუ-
 ტრეს კაცთან დედა თვისი და
 შეერთდეს ცოლის თვისა. ეს
 ფრაზა მიფარვატებდა ქალის წინ
 და მხიარულად ჩასქტროდა ნა-
 თელ თვალში. ქალიც არ უფრთ-
 ხილა თვალს არ არიდებდა, ღიმი-
 ლითვე უყურებდა მას, როგორც მე-
 გობარს ერთფულს.
 19.
 გაზაღებული იყო პატარა ქალა-
 ქის დიდი ეკლესია; ქალი, სანთლე-
 ბი, ლამპრები მხიარულად ლაღა-
 ბებდნენ, მათი შუქი კრთებოდა ხა-
 ტების ვარაყზე და სხივებზედ იზე-
 რდა გარშემო. ხალხით გაქედლი
 იყო ტაძარი, მაგრამ ხალხი ისევ
 მოდიოდა მოზღვაგებული, მოსდევდა
 ტალა ტალად გაუთავებულად. მო-
 დიოდა მაღალი საზოგადოება, ქალი

თუ კაცი ძვირფასად ჩაცმული; მო-
 დიოდა ჩოხიანი ხალხიცდა მათ ქალ-
 რძალი ლეჩქა-თავსაკრავიანი. გაი-
 გისო ეკლესია, გაიტენა, ქდევა აღარ
 იყო, ნემსის კუნწი აღარ ჩაფარდ-
 ბოდა. მული იდგა ეკლესიაში საშე-
 ნელი, პური ოფლის სუნით გა-
 დნთილიყო.
 შუა ტაძარში ალისფერუა ჩრის ფიან-
 დანი ეშალა და ზედ იდგა შუქური
 უმტვერო თეთრ ტანისამოსით მორ-
 თული სადღეოფლო ლეჩქით თე-
 ზეს ლამპრების შუქით განათებული
 ციდან მოწყვეტილი შუქურ-ვარსკ-
 ლავი. სიამოვნების სხივით განა-
 თებული ოდნავ მოღიმარე მისი
 სახე უნებლით თვისკენ იზიდავდა
 თვალს. გვერდს ედგა მუდის ტა-
 ლავარში გამოწყობილი ბესიკი.
 გვერდზე გადავარცხნილი ხეუქუი
 თმა ყორნის ბოლოსავით უზრწყი-
 ნავდა. ფიქრანი მადლი უშუბლი აწ
 სიამით გაშლიდა ქაბუქს. ნეტარე-
 ბა შეზებოდა ბესიკს და სიამეს სა-
 ხე გაეზრწყობინა იმისთვის. ვლი-
 მებოდა, ეციებოდა, უნდოდა ხარ-
 ხარით მოხვედროდა ყველას, მაგრამ
 იცოდა, რომ არ შეიძლებოდა ცელ-
 ქობა და დინჯად ექირა თავი. შუ-
 ქური ედგა გვერდზე, აწ თავისი
 შუქური, და უნდოდა ხიზრად მიე-
 ხედნა იმისკენ, სულ მისთვის ეყუ-
 რებინა, მაგრამ გრძობდა, რომ
 უხერხული იყო ეს და ხან სხვასაც
 ეყურებდა. მოუთმენლად მსურდა
 შეზებოდა, მხოლოდ ცოტად შე-
 ჰებოდა, შუქურის მკლავს, მაგრამ
 ჰგძობდა, რომ ეს არ შეიძლებოდა
 ექირა და თავს იმეგრებდა, დინჯად
 ექირა თავი.

— რა მშვენიერებაა ქა! ავი თე-
 ლით არ ინახებიან ეს კურთხეულის
 შვილები!— შესახა ხმა მალა ვი-
 დალა დედაკაცმა და იქვე დალოცა
 მემეღ-ღეღეფით.
 პატარძლის მხარეს სულ სუფთა
 ხალხი იდგა, სამხედრო თუ საერო,
 წარჩინებული. ქალს გვერდში ამო-
 სდგომოდნენ მორთულ-მოკაზმულ-
 ნი ფერებში მშვენიერი ახლები.
 იქვე იდგა ძვირფასად მორთული
 პატარძლის დედა, ხოლო იმის გვერ-
 დით ჯინჯილებით, ჯვრებით და
 საპატია ნიშნებით გაბრწყინვალე-
 ბული თენგიზი. შალღის ტოტებზე
 წითელი ბაბუები ჩასდგდა, ბეკურია-
 ლა წაღებზე დგებოდა.
 ვაჟის მხარეს უზრალი ხალხი
 იდგა, ვაჟარ-ხელოსანი ჩოხა-ახა-
 ლუნში, ვერცხლის ქამრებით, შა-
 ლის განიერ შარვლებით, წულა-
 მესტებით ფეხზე. თითონ მუქს
 გვერდზე ედგა მისი უფროსი ძმა
 ვანუა. მოკლე კალთებიანი ახალუ-
 ნი ეცვა ცისფერ ქიშირისა, ბრტყე-
 ვი ვერცხლის ქამრის შუა გობაკი
 დედაების გუმბათით აწულულიყო.
 გულზე კიდა ვერცხლის გრძელი
 ქეჭვი საათისა. წელ მოკლე შავი
 ნაოქვირული ჩოხა, განიერი შარ-
 ვალი, ჩუსტის ყელში ჩატანილი.
 ქამარში ერთი წვერით გამაგრებუ-
 ლი აბრეშუმის ტრელი ხელსახოცი.
 დინჯად იდგა, ამაყად, თითქმის
 უქანად. ვანუას გვერდით, ცოტა
 უკან, იდგა დარჩილი. სუფთად ცეც-
 იმის მაგარ და მადიან აგებულობას
 მკაფიოდ ასურათებდა ღიმილად შე-
 მოხვეული ჩოხის კანა. გული უჭკო-
 ლავდა, მკერდი უღელავდა, სახეზე
 იყო მორჩილება აღბეჭდილი ბედი-
 სილი. უყვარდა დაბრკოის ბესიკი,

უყვარდა ჩუმად, უსიტყვოდ, საი-
 ლეზლოდ, მაგრამ ელრა არ ემდ-
 რებოდა ბესიკს, მისი ძუძუ კიდევ
 ჰლოცავდა: ქალი არ იყო ცხოვრ-
 ბისაგან გაღაღებული, იგი დათმო-
 ბას იყო ნაჩვევი და მოთმინებას,
 ხოლო მისი აზრანი თვლი ხედავ-
 და, რომ ვერ შეეფერებოდა ბესიკს
 და ვერც შედრებოდა შუქურს.
 უკან, მოშორებით, იდგა მეფის მ-
 მა მოხეგო ღიმილად გარდაქმნი-
 ლი, ისეთის თვლით შეჰყურებდა
 შვილ რძალს, თითქო ლოკულობს
 მათვლა. წინ დასკობილიყო ბესი-
 კის დედა, მორთული თავის სადღე-
 სისაშულო ტანისამოსით, ყელ მო-
 ლერბული; შხად იდგა, ტოკად,
 თითქო საბრძოლველად იწვევს ყვე-
 ლა იქ მდგომს, მთელ ხალხს, მთელ
 დუნისათა.
 ბრწყინვალედ შემოსილი მღვდელ-
 ლი ჯვარს სწვრდა გარკვევით, ხმა
 მალა როცა წარმოსთქვა, აქორ-
 წინების მონა შენი კეთილ-შობილი ბე-
 სარიონო, შუქურის მამა შეტოლდა,
 მსწრაფლ ფეხი შეიცვალა, დეგები
 შედრებოდა, კინაღამ შესახა:
 „კეთილ-შობილი ბესარიონო, თუ და-
 ბად კობრუას ბიქი ბესიკი? მაგრამ
 დღეს ეს კობრუას შვილი მისი სიძე
 ხდებოდა და ახა“ რაღას იზამდა?
 დღევანდელი ბატონი თენგიზი, ბო-
 ბოქობდა, მაგრამ ზედავდა, რომ
 აუცილებელი რადაცა ხდებოდა
 დღეს იმის თვის და ბოლმას გულში-
 გვი იტრიალებდა. მეტალურ აკოფი-
 ვდა თენგიზს ბესიკის დედა. წინ
 გამოქიპულიყო, ერთი ფეხი წინ
 წაწვდა, თავი აეღო, კეხიანი ცხვი-
 რი იტრიალებდა მისი მხვილით წა-
 ეგვირანა- თენგიზს ახიებდა იგი
 ცხვირი, ბრაზზე მოჰყვდა, ვაჰ, რომ
 არ შეიძლებოდა მისი მხვილით წა-
 ეცეკა! მობრუნდა დედაკაცი. მივი-
 და პატარძლთან და სადღეოფლო

ჩიქოლა გაუსწორა. შუქურმა მო-
 ხიბლავდა გადახვედა დედაბილის და
 ნახად თავი დაუხარა. თენგიზის
 ცოლმა ტუჩი აუტო მძახოს, ბა-
 ტონი თენგიზი აიძვრა, ნაპერწკ-
 ლები დააკვსა მისა პრისხანე თე-
 ლებმა; შემოჰკრა ფეხი ფეხს, დე-
 ზები შეაღრიალა, უნდოდა შეეძა-
 ბნა თენგიზისათვის: „შესდექ, გა-
 სწორდი, ხელები ძირს!“ მაგრამ
 გრძობდა, რომ ულონო იყო და
 ბოლმის ალს გულშივე იტრიალებდა.
 იძროდა ხალხი ეკლესიაში, მზა-
 რობდა მხიარულად, გუგუნებდა
 სასიამოვნოდ, ხოლო ეს გაურკვე-
 ველი გუგუნე აკოფიებდა ბატონს,
 სურდა შეეძახნა თავისებურად, ჩი-
 ხინადა: „უყვარდა!“ მაგრამ გრძო-
 ვდა, რომ ხალხთა კრება ვერა ჰე-
 ვნდა იმის მონა ჯარისკაცთა მუქო-
 ვებს და ისევ ჰყლავდა ბოლმის
 ნაკვერჩხლებს, სახე უსისხლიანდ-
 ებოდა, ძარღვები ებერებოდა, მიძი-
 მელ ძმინავდა...
 გათავდა ჯვარის წერა. ხალხიდან
 გამოვიდა ჩასანდურად ჩაცმული
 მოხსებული ჯეგლი თაიგულით ხელ-
 ში, ეშხინდა მთავთა ყვავილთა
 კონა დედოფლის და მიშხარათა მუფის-
 — ბესიკო, მამო, მოგვილოცნა
 ბედნიერება! დემრთმა ისე გააგმედ-
 ნიროსა, როგორც სთხოვს შენი
 გული და როგორც შეფერებდა ამ
 შენს მზეთუნახავს. ჩვენც გვიხარბან,
 მამო, შენი სიყვთე: ჩვენის ხარ, ჩე-
 ვნი ძმა, ჩვენი სისხლ-ბორკი და ვა-
 მყავოთ, რომ ეგეთი ყარევი ხარ.
 იხარეთ ორივემ ქვეყანაზე! მაგრამ
 ჩვენც ნუ დაგვიწყობთ; ნუ დაივი-
 წებთ, თვალს ნუ აპირებთ სა-
 წყალ ხალხს!
 ბესიკმა გარდაკაცნა მიმოლოცე-
 ლი, შუქურმა ხელი ჩამოართვა და
 გაუღიმა ტკბილად. გ. ბარნოვი.

მთავარი კი მისკურავდა ლაგვარდ
 ცხენ მხიარულად და უდიდობა ახ-
 ლად გამოანასვილ ბედნიერებას.
 მთავარ კეთილია, იმის გულს ახა-
 რებს ტკბილის სიყვარულით გარდა-
 უმტკენა და სხივების გვირგვინით
 აქობს შეგვარებულთ. იცის მთე-
 რემ, რომ მხოლოდ სიყვარულია
 გრძობა უყვადი და უხარბან მისი
 აღზნება.
 შინ რომ მიდიოდნენ ტრფილინი,
 ქალს თან ადევნა ფრაზა: დაუ-
 ტრეს კაცთან დედა თვისი და
 შეერთდეს ცოლის თვისა. ეს
 ფრაზა მიფარვატებდა ქალის წინ
 და მხიარულად ჩასქტროდა ნა-
 თელ თვალში. ქალიც არ უფრთ-
 ხილა თვალს არ არიდებდა, ღიმი-
 ლითვე უყურებდა მას, როგორც მე-
 გობარს ერთფულს.
 19.
 გაზაღებული იყო პატარა ქალა-
 ქის დიდი ეკლესია; ქალი, სანთლე-
 ბი, ლამპრები მხიარულად ლაღა-
 ბებდნენ, მათი შუქი კრთებოდა ხა-
 ტების ვარაყზე და სხივებზედ იზე-
 რდა გარშემო. ხალხით გაქედლი
 იყო ტაძარი, მაგრამ ხალხი ისევ
 მოდიოდა მოზღვაგებული, მოსდევდა
 ტალა ტალად გაუთავებულად. მო-
 დიოდა მაღალი საზოგადოება, ქალი

